

РЕШЕНИЕ

№ 635

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10042** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК връзка с чл.124 и сл. Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Д. Ц. Ш. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес в [населено място], срещу Заповед № ЧР-09-1354/ 27.09.2024 г. на изпълнителния директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Твърди се, че органът по назначаването е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, защото оспорената заповед не е мотивирана и липсват фактически и правни основания за издаването ѝ. Сочи се, че органът не е взел предвид качествата, показани от жалбоподателката по време на работа и не е прекратил служебното ѝ правоотношение в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел, а преследвайки други цели при превратно упражняване на своята власт. Изложено е, че в обжалваната заповед не се съдържат данни с колко дни е удължен изпитателният срок и кога е трябвало да изтече, като по този начин остава неясно дали е изпълнена втората предпоставка на чл. 12, ал. 1 ЗДСл., а именно дали прекратяването е в рамките на едногодишния срок от датата на встъпване в длъжност. Иска заповедта да бъде отменена.

Ответникът – чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена.

Представя писмени бележки, в които сочи, че няма законово изискване актът за прекратяване на служебно правоотношение по чл. 12, ал. 1 ЗДСл да бъде мотивиран. Твърди, че при прекратяване на служебното правоотношение на посоченото правно основание, доколкото са изпълнени двете кумулативни предпоставки на чл. 12, ал. 1 - държавният служител да е назначен за първи път на държавна служба и да не изтекла една година от датата на встъпването на държавния служител в длъжност, качеството на изпълнението на длъжността от страна на жалбоподателката не следва да се взима предвид.

Софийска градска прокуратура – редовно призована – не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по съществото на спора.

Административен съд София – град, след като се запозна със становищата на страните, както и със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Д. Ш. е назначена за първи път на държавна служба със заповед № ЧР-09-616/ 16.08.2023 г. /л. 8/ на изпълнителния директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, считано от 23.08.2023 г., на длъжност главен експерт в отдел „Обществени поръчки“ в дирекция „Управление на собствеността и жилищен фонд“ в Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“. Заповедта за назначаване с № ЧР-09-616/ 16.08.2023 г. е издадена на основание [чл. 9](#), във връзка с [чл. 10д, ал. 4 и чл. 12 от ЗДСл](#).

По делото е представена справка за използван платен годишен отпуск и отпуск за временна неработоспособност /л. 31/, видно от която Д. Ш. е ползвала платен годишен отпуск в размер на 39 календарни дни и отпуск за временна неработоспособност в размер на 3 календарни дни.

Със Заповед № ЧР-09-1354/ 27.09.2024 г. е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, считано от 30.09.2024 г. В заповедта като причина за прекратяване е посочено: "прекратяване на служебното правоотношение в срока за изпитване". Наредено е да ѝ бъдат изплатени обезщетения по [чл. 61 от ЗДСл](#) за неизползван платен годишен отпуск за 2023 г. в размер на 3 (три) работни дни и за 2024 г. в размер на 1 (един) работен ден. В заповедта е посочено, че Д. Ш. не запазва присъдения ѝ ранг.

Към материалите по делото е приложена докладна записка №11526/25.09.2024 г. от К. Б. – Директор на дирекция „Управление на собствеността и жилищен фонд“, в която е изложено предложение за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката. Изложени са аргументи, че тя допуска чести, повтарящи се грешки, има формален подход при изпълнение на възложените ѝ задачи, и поради направени от нея пропуски са прекратявани процедури.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетели по искане на страните с оглед установяване на професионалните качества и умения на жалбоподателката по време на работата и в ИА „Военни клубове и почивно дело“. Свидетелят М. К. К., по искане на жалбоподателката, заемаща длъжност главен експерт, заявява, че има само непреки наблюдения и доколкото знае, жалбоподателката се е справяла с възложените ѝ задачи. Свидетелят В. А. Ч., по искане на жалбоподателката, на длъжност началник отдел „Управление на държавната собственост“ ИА „ВКВПД“ твърди, че

жалбоподателката се е справяла много добре с поставените ѝ задачи, че дадените срокове за изпълнение понякога са били твърде кратки, колегите в агенцията са имали позитивно отношение към жалбоподателката и за всички е било изненадващо прекратяването на нейното служебно правоотношение.

По искане на ответната страна, са разпитани двама свидетели- Е. Л. Х.-Т. и К. М. Б.. Свидетелят Е. Л. Х.-Т., пряк ръководител на жалбоподателката за периода от 16.11.2023 г. до 25.11.2024 г. на длъжност Началник „Отдел обществени поръчки“ заявява, че жалбоподателката е допускала грешки, пропускала е дадените ѝ срокове и се е отнасяла формално към изпълнението на възложените ѝ задачи. Свидетелят К. М. Б., заемаща длъжност Директор на дирекция „Управление на собствеността и жилищен фонд“ в периода 16.08.2023 г. до 27.09.2024 г. посочва, че жалбоподателката е допускала грешки, които са водили до прекратяване на процедурите за провеждане на обществени поръчки. Твърди, че неколkokратно са констатирани случаи на забава при изпълнение на възложените на жалбоподателката задачи и че е откривала грешки в изготвените от нея документи.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия по [чл. 108, ал. 1 от ЗДСл.](#) В хипотезата на [чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.](#), служебното правоотношение може да бъде прекратено без предизвестие от органа по назначаването, какъвто за жалбоподателя се явява изпълнителният директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, подписал и заповедта за назначаването ѝ. Заповедта е издадена и в съответствие с изискванията за форма и съдържание, регламентирани в [чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл.](#)

Съгласно чл. 12 ЗДСл органът по назначаването може да упражни правомощията си да прекрати служебното правоотношение при кумулативното наличие на две законоустановени условия: държавният служител да е назначен за първи път на държавна служба и да не изтекла една година от датата на встъпването на държавния служител в длъжност. Разпоредбата създава правната възможност на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение въз основа на своя преценка за съответствието между показаните при изпълнението на държавната служба качества на държавния служител и установените изисквания за нейното изпълнение.

В този смисъл предмет на съдебен контрол е наличието или липсата на двете предпоставки.

Във връзка с първата предпоставка – не е спорно по делото, че жалбоподателката е назначена за първи път на държавна служба на основание чл.12 ЗДСл със заповед № ЧР-09-616/ 16.08.2023 г. /л. 8/ на изпълнителния директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, считано от 23.08.2023 г.

Във връзка с втората предпоставка – дали едногодишният срок е изтекъл или не към

датата на връчване на заповедта, съдът намира следното:

Срокът за изпитване в продължение на една година е императивно установен. Той не може да бъде изменян или прекратяван едностранно от органа по назначаване или по съгласие на страните по служебното правоотношение. Жалбоподателката е постъпила за първи път на държавна служба, считано от 23.08.2023 г. на длъжност главен експерт в отдел „Обществени поръчки“ в дирекция „Управление на собствеността и жилищен фонд“ в Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ със заповед за назначаване с № ЧР-09-616/ 16.08.2023 г. и спрямо тази дата следва да се преценява едногодишния срок по чл.12 ЗДСл.

Съгласно [чл. 12, ал. 3 ЗДСл](#), срокът за изпитване не тече през времето, през което държавният служител е бил в законоустановен отпуск, като законът не поставя ограничения или изисквания относно вида на ползвания отпуск-платен, неплатен, по болест или друг вид отпуск. Видно от представената справка за използван платен годишен отпуск и отпуск за временна неработоспособност /л. 31/ се установява, че Д. Ш. е ползвала платен годишен отпуск в размер на 39 календарни дни и отпуск за временна неработоспособност в размер на 3 календарни дни. Посоченото означава, че едногодишният срок не изтича 365 дни след назначаването на жалбоподателката, а към този срок трябва да се добавят и 42 календарни дни отпуск. В този смисъл, считано от датата на встъпване на жалбоподателката на посочената длъжност-от 23.08.2023г., едногодишният срок по чл.12 ЗДСл изтича не на 23.08.2024г., а с добавяне на 42 календарни дни ползван отпуск, срокът по чл.12 ЗДСл е до 04.10.2024г.

Оспорената заповед е издадена на 27.09.2024 г., като в нея е посочено, че служебното правоотношение се счита прекратено от 30.09.2024, т. е. в рамките на едногодишния срок, считано от 23.08.2023 г., като се отчита обстоятелството, че срокът е бил спрял през времето, през което държавният служител е бил в законоустановен отпуск (общо 42 дни). В този смисъл е налице е и втората предпоставка по [чл. 12, ал. 1 от ЗДСл](#).

Относно възраженията на жалбоподателката, че оспорваната заповед е немотивирана и че от нея не става ясно с колко дни е удължен изпитателният й срок и кога е трябвало да изтече той – съгласно чл. 108 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Така формулираната разпоредба на специалния закон дерогира приложението на общата норма на [чл. 59 АПК](#) относно задължителното съдържание на индивидуалния административен акт (в този смисъл Решение № 1351 от 6.02.2015 г. на ВАС по адм. д. № 7096/2014 г.). При проверка от страна на съда за реквизитите на оспорваната заповед съгласно чл. 108 ЗДСл се установи, че изброените реквизити са налице. По отношение на възраженията на жалбоподателката - на първо място, органът по назначаване не е длъжен да мотивира заповедта по [чл. 12, ал. 1 ЗДСл](#). (в този смисъл и [Решение № 7052 от 13.06.2016 г.](#) по адм. д. № 1999/2016 г. на ВАС). На второ място, доколкото в ЗДСл не са установени изисквания заповедта за прекратяване на правоотношението да съдържа описание на това с колко дни е удължен изпитателният срок на държавния служител, съдът счита, че възраженията са неоснователни.

От страна на жалбоподателката са изложени възражения за това, че са ѝ възлагани обществени поръчки със съществена фактическа сложност и висок материален интерес. В тази връзка следва да се отбележи, че в [ЗДСл](#) не са въведени изисквания относно липсата или наличието на качества на държавния служител при изпълнение на възложените задачи като условие за прекратяване на служебното правоотношение на основание [чл. 12, ал. 1 ЗДСл](#) от страна на органа по назначаването и в този смисъл е безпредметно обсъждането на професионалните и/или личните качества и умения на жалбоподателката при изпълнение на възложените и задачи, които е изпълнявала по време на служебното правоотношение.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е липсата или наличието на двете предпоставки – назначението на държавна служба да е първо и прекратяването да е в рамките на едногодишния срок от датата на встъпване в длъжност и доколкото те са налице, прекратяването на служебното правоотношение по чл. 12, ал. 1 е законосъобразно.

С оглед на всичко гореизложеното съдът намира, че оспорената Заповед № ЧР-09-1354/ 27.09.2024 г. на изпълнителния директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ – г-н И. К., [населено място], с която на основание [чл. 12, ал. 1 от ЗДСл](#) е прекратено служебното правоотношение на Д. Ш., е законосъобразен административен акт.

По изложените съображения и на основание и на основание [чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК](#), Административен съд София–град, 21 - ви състав, I-во отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ц. Ш. срещу Заповед № ЧР-09-1354/ 27.09.2024 г. на изпълнителния директор на „Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, с която на основание [чл. 12, ал. 1 от ЗДСл](#) е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: